

של רבי נחמן חסיד חסיד

ליכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א

אוצר היראה
חצות ב' ר'

חצות

עיקר קימת חצות, הוא על ידי כח הצדיקים, שיכולין להתפלל תפילה בבחינת דין (המבואר במאמר 'תקעו תוכחה', בלקוטי-תנינא, סימן ח'), שמשם נמשך ההוא **שלהובא דאשא דבטש בגדפוי דתרנגולא** (שלהבת הזאת של האש שמכה בכנפי התרנגול), שעל ידי זה קמין בחצות ומקוננין על חורבן בית המקדש; וכל הקינות הנ"ל הם גם כן תפילה בבחינת דין, כמבואר בפנים. ועל ידי זה נתגלה כבודו יתברך ונמשך נבואה, שהיא בחינת כלליות התורה.

וזה בחינת עסק התורה שצריכין לעסוק אחר חצות, ועל ידי זה זוכין לאמונת חידוש העולם, שעל ידי זה זוכין לבחינת חידוש העולם שלעתיד, בבחינת **להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות**, כמבואר בפנים. וזה נעשה בכל יום, כי זה בחינת אור הבוקר שזורח בכל יום אחר חשכת לילה, וכל זה על ידי התיקונים הנ"ל.

אבני"ה בחול
ט"ב

סיפור

רבינו ז"ל אמר, [היצר הרע של הכשרים הוא דבוק]. דער יצר הרע פון איין ערליכען יודין איז איין דבוק. עוד אמר, דער יצר הרע אז ער וויל זיך נעמען צו איין ערליכען יודין, טשעפיט ער איהם צו איין שגעון רחמנא לצלן [היצר הרע כשהוא לוקח את עצמו ליהודי כשר, הוא מדביק לו איזה שגעון רחמנא לצלן].

עוד אמר רבינו ז"ל שכמה צדיקים זענין ערשט אויס גיבראכין גיארין פון זייערע תאות עהרשט אויף די עלטער [שברו את עצמם מהתאוות לגמרי רק בעת הזקנה] ועם זה נמשך שיחה שלי עם רבי אברהם ז"ל, שבה ניחא מה שבאר אביו הר' נחמן טולטשינר ז"ל את מאמר חכמינו ז"ל אודות זקני עמי הארץ כל זמן שמזקינים דעתן מטרפת וכו', על פי משל מסוחר אחד שנסע עם בעל עגלה גוי שכור, שבכל מקום שהגיעו לקרעטשמע [לפונדק] נכנס הגוי לשתות ושתה עם השכורים זמן רב.

אגב הגיעו עם הדרך לקרעטשמע [לפונדק] חרקה, וגם אז ירד הגוי מהעגלה אל החרבה, ובכל חלון פתח והסתכל וגנח. כשעלה בחזרה על העגלה שאלו הסוחר מה זה שגם אצל החרבה ירדת מהעגלה להסתכל ולגנח. השיב לו הגוי, שזאת עשה בזכרו הראשונות הימים הטובים, פה שתיתי עם החברים, אכלנו ושתינו ושכרנו והיינו שמחים, ועכשו אוי ואבוי, על זה יש לקון.

כן זקני עם הארץ שמנעוריהם הרגלו בתאוותיהם ולא היה להם שום געגועים לשבר איזה תאוה, ובכן לעת זקנותם

חכמי הדור שיש ביניהם אהבה, שרואים זה עם זה לפרקים, אזי יש כח בידם לדון את כל העולם ודיניהם דין, ואין מי שיסנה ויבטל דינם, כי הקדוש ברוך הוא אב בית דין שלם.

על ידי שנאת חנם, נכשל בטרפות. על ידי תאות חנם, הוא אוהב בן אחד יותר משאר בניו.

אוצר היראה
מהדורא בתרא, כ"א

התחזקות

אי אפשר להיות איש ישראלי באמת ולעבוד אותו יתברך כראוי, כי אם על ידי עזות ועקשנות גדול דקדושה, כי הרבה הרפתקאות ועליות וירידות צריכין לעבור על כל אחד ואחד בלי שיעור; ואם לא יהיה עקשן גדול לבלי להניח על ידי זה מעט עבודתו שהתחיל, אזי אי אפשר לו שישאר על עמדו. בפרט כשרוצה לעשות דבר גדול, כגון לנסוע ולבוא לארץ ישראל,

שזה עיקר קדושת איש הישראלי, והוא עיקר נצחון המלחמה, כמבואר במקום אחר, בודאי אי אפשר לנצח מלחמה זאת כי אם על ידי עקשנות גדול מאד.

וזה עיקר ההתפארות שהשם יתברך מתפאר בישראל, העיקר הוא בהעזות והעקשנות של איש הישראלי, שמפילין אותו בכל פעם, והוא מתחזק בכל עת בעקשנות גדול, ואינו מניח להפיל את עצמו בשום אופן; ועיקר קבלת התורה, שהוא כלל ההתפארות, הוא רק על ידי זה, כמאמר רבותינו ז"ל: **מפני מה נתנה התורה לישראל? מפני שהן עזין**, ובה תלוי כל עבודת איש הישראלי, מתחילה ועד סוף.

אות נ"ד

שיחות הר"ן

השם יתברך אינו עושה שני פעמים דבר אחד, כי אפילו גלגולים אין זאת הנשמה נתגלגלת פעם שניה כמות שהיא, רק זאת הנפש עם זה הרוח וכיוצא בזה כידוע (ק"א).

נמצא שעכשיו כשזה הנפש מתקבץ עם רוח אחר וכיוצא בזה, שוב אין זה מה שהיה קודם, כי אין השם יתברך עושה שני פעמים דבר אחד.

אוצר היראה
מחשבות והרהורים - י'

שמיני

וכל השרץ השורץ על הארץ...

כשהמחשבה רוחשת וחושבת בדבר שבקדושה, בבחינת **רחש לבי דבר טוב**, אזי יש כנגד זה קליפת תולע, שהוא בחינת קליפת עשו, שממנו נמשכין כל המחשבות המזוהמות מאד שהם בבחינת זוהמת הנפש, בחינת זוהמת כל התולעים ושקצים ורמשים, שהם בזויים ושקוצים ונמאסים מאד וכרוכים מאד אחר כל דבר ומצויים בכל מיני מאכל ומשקה. והקליפה הזאת מבקשת מקום לרחש ולשרץ במחשבת איש הישראלי ולכלות ולאבד, חס ושלוש, כל פרי השכל שלו.

וצריך לשמור עצמו ממנה מאד, שלא לתן לה מקום כלל לרחש ולשרץ שם. ואפילו כשכבר, חס ושלוש, התחילה המחשבה רעה לרחש ולשרץ במוחו, צריך לשמור מאד שלא לתן לה מקום לפרש ולצאת אל החוץ, רק לגעור בו תכף ולברוח ממנה, שזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל על התולעים שהשריצו בתלוש, אזי כל זמן שלא פרשו מותרין, כי אז בתחילת רחישת המחשבה רעה, יכול עדיין להפכה לטוב, אם יהיה נזהר שלא להחמיץ מוחו במחשבה הזאת, ושלא לתן לה מקום לרחש ולפרש, חס ושלוש.

מספר אב"י הנחל ב'
מכתב ק"ה

מכתב

לפעמים השכחה הוא טובה גדולה מאוד, כי יש הרבה דברים שצריכים לשכחם ולהעבירם מדעתו, כדי שלא יתבלבל ושללא יפול ח"ו בדעתו על ידי זה לגמרי, ח"ו.

וזהו עצה עמוקה לזכור את התורה ולקיימה, אם תעיין תביט בעין השכל האמת בנפלאות נוראות גדולות המעשיות הקדושות, תעמוד מרעיד ומשתומם מגדולת הבורא יתברך ומגדולת הצדיק האמתי, הזקן שבזקנים, הגדול במעלה עליונה על כל הצדיקים, על כל בחירי הצדיקים, הזקן שבזקנים, שהתפאר שהוא זקן מאד, ועדיין הוא יניק מאוד ולא התחיל עדיין לחיות כלל וכו'.

ספר המידות
אהבה, יא - סוף חלק שני

מידות

השום מסוגל לאהבה.
העובד מאהבה - זכותו מגן עד אלפים דור.
במקום שעושין תנאים [תנאי] או איזה כריתות ברית, השם יתברך שם הוא.
כשהצמחים גדלים במלואם, על ידי זה אהבה בעולם.
אהבת אישה לבעלה נכר בזבובים ויתושים שבבית; גם על ידי אהבתם יכולין לידע כח היצר הרע אם כבר נחלש אם לאו.

שהיצר מתאוותיהם נשאר, אבל הגוף ואבריו חרב, אין במה למלאות תאוותיהם וזוכרים איך שבאברים אלו עשו מה שעשו, והיה להם תענוג ועכשיו אינם יכולים למלאות תאוותיהם, אוי ואבוי להם. פשוט דעתם מטרפת ומבלבלת ומשגע מזה.

אבל זקני תלמידי חכמים שכל ימי נעוריהם היו מלאי געגועים לאי התמלאות התאוות ולשברם ולנתצם, ואך בימי הנעורים היו מלאי צער מהתאוות והאיברים הבריאים והשלמים המסוגלים להם, ובכל פעם נסו לשברם והיה להם יסורים וכו'.

אמנם כשהגיעו ימי הזקנה והאיברים נחלשו כמה מסכימים לגעגועיהם, ובכן דעתן מתיישבת עליהם, אין להם עוד מלחמה כמו בימי נעוריהם. ועל כל פנים בסוף ימיהם זכו למה שרצו.

אוצר היראה
י"ז

שמחה

עיקר שורש השמחה, הוא בלב, בחינת **נתת שמחה בלבי**. אך אף על פי כן, עיקר התגלות וקיום השמחה היא על ידי הדיבור, היינו על ידי דבורי תורה והודאה שזה בחינת דוד שרוה להקדוש ברוך הוא בשירות ותשבחות, שהם בחינת דבורים קדושים על שמחת האמונה הקדושה.

כי על ידי הדבור, יכנסו הדברים באזניו ובלבו עד שתאיר השמחה בשלמות ויתבטל העצבות לגמרי, כי **הדיבור יש לו כח גדול**. ועל ידי זה עיקר התגלות השמחה, בחינת **שמחה לאיש במענה פיו**, וכתוב: **ודבר טוב ישמחנה**.

עלים לתרופה

מכתב ל"ד

ברוך השם יום ד' ויחי תקצי"א. אהובי בני חביבי, הייתי עומד ומצפה לראות מכתבך, כלו עיני כל היום מחמת שלא ראיתי מכתבך זה כמה ימים, והנה ביום אתמול בשרוני בבית המדרש שיש מכתב מאתך, וששתי כעל כל הון, ובאתי לביתי ופתחתי אותו ועמדתי מרעיד, כי לא שמעתי מקודם כלל שמועה לא טובה כזאת מחמותך זכרונה לברכה, צדיק ה' בכל דרכיו וכו'.

ובודאי אני מבין מרחוק עוצם צערך ובלבול דעתך, אך גם אתה ראוי לך להבין צערנו ובלבול דעתנו, כי כבר הודעתך מה שהיה בביתי בעת שנפטר רבי שמואל זכרנו לברכה המקום יצילנו מעתה. והנה זה יותר משני שבועות אשר בערה אש ה' בכמה וכמה נפשות הקדושות שנעדרו הרבה באלו הימים המעטים, המקום ירחם ויאמר למלאך הרף ידך.

ראה בני וחכם מה שעובר על האדם בימי חיי הבלו והכל לטובה, בני ראה גם ראה הבל העולם הבל הבלים, הבל הבלים ואם קהלת אמר שבעה הבלים ראוי לנו לומר אלפי אלפים ורבי רבבות הבלים, ראה בני מה שעובר על האדם בימי חייו, וככה וככה עברו על ימי אבותינו כמובא בספרים כמה מיני דבר וחרב רחמנא לצלן עברו בכל הדורות, לפעמים במדינה זאת ולפעמים במדינה זאת. והכל בשביל הנסיון והבחירה, למען השם למען השם שנתחזק ונעתיר לה' שיהיה הכל לטובה, בבחינת (משלי יט) **יראת ה' לחיים ולא למוות**, היינו שעל ידי כל מה שעובר נזכה להתקרב יותר להשם יתברך ולזכר בהתכלית האמת שהכל הבל הבלים הבל נדף.

אהובי בני יש בלבי הרבה לדבר, אך גבה טורא ביני, למען השם חזק והתחזק וזכר את בוראך בכל עת בין בטיבו בין בעקו, חס ושלום חס ושלום, וקיים מה שנאמר (תהלים נ"ו) **בה' אהלל דבר באלקים אהלל דבר**. כי כל המארכות הכל לטובתנו,

וזה מעין עולם הבא וכו' כמבואר בסיומן ד', ראה גם ראה כמה הפליא השם יתברך חסדו הגדול עמנו שהקדים רפואות נפלאות כאלה למכותינו האנושות כאלה, שהודיענו ברחמי תורות נוראות ונפלאות ונשגבות כאלה, אשר לא נשמעו מעולם, שנוכל להחיות נפשותינו בהם, גם בעתים הללו באחרית הימים האלו, אשר עלינו נבאו כל קדמונינו הצדיקים והנביאים האמתיים, למען השם חזק ונתחזק ואל תשכח בכל עת מי היה בעולם ומי מקיים העולם עתה, בה' בטחנו לא נמעד, חטף ואכל חטף ואכל בני גם עתה תורה ומצוות ותפילה והתבודדות כל מה שתוכל, כי גם ימים אלו הם ימים ונחשבים בימי חייו, וגם עליהם נאמר היום אם בקלו תשמעו היום דייקא, ואז טוב לך ולביתך והארכת ימים ושנים אמך.

דברי אביך הכותב בחפזון ומצפה לישועת ה' מהרה.

נתן מברסלב.

אוצר היראה - עצות
בנים, י"ז-ט"ז

עצות

מי שאין לו בנים, ירגיל את עצמו לשמוח בשמחה של מצוה, וילמד תורה ויעשה כל המצוות בשמחה, והשמחה תהיה גדולה כל כך עד שירקד מחמת שמחה, על ידי זה יזכה לבנים.

על ידי אמונה זוכין לבנים - אמונה בגימטריא בנים.

מסוגל יותר לבנים שיתקיימו אצלו, להיות רחוק מהם, דהיינו לבלי להיות דבוק בהם הרבה ולשעשע בכל פעם, רק לבלי להסתכל עליהם, רק מה שצריך

לחנכם בעבודת השם כשמתחילין להתגדל, אבל לא להשתעשע בהם הרבה. על ידי שמחה נצולין ממיתת בנים, חס ושלום.

לקוטי תפילות ב', ח'
תנא, תנ"ו

תפילה

{מיוסד ע"פ תורה פ"א}

אדון השמחה והחדוה, אשר עזר וחדוה במקומך, ואין עצבות לפניך כלל עזרני והושיעני ברחמיך הרבים שאזכה לשמוח את עצמי בכל עת תמיד, ותלמדני דעת ודרך עצה תודיעני, באופן שאזכה להתגבר ולהתחזק תמיד על היגון והאנחה והעצבות, להרחיק מעלי ומעל גבולי, לבלי להניחם לכווס לאחוז ולגיע בי כלל, חס ושלום, רק להתגבר בכל עז להמשיך עלי שמחה וחדוה תמיד, **אגילה ואשמחה** ובישועתך הגדולה, ובנפלאותיך וחסדיך הרבים והעצומים אשר עשית עמי ואשר אתה עתיד לעשות עמי, אשר בחסדיך הנפלאים תמכת גורלי להיות מזרע ישראל עם קדשך, אשר נתת לנו תורת אמת וחיי עולם נטעת בתוכנו **חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי**, זכני ברחמיך הרבים להתגבר ולהתחזק בכל עת, להמשיך עלי השמחה הגדולה והנפלאה הזאת תמיד, ואזכה לחזק את עצמי בשמחה גדולה כל כך, עד שתגיע השמחה לרגלי שאזכה לרקוד מחמת שמחה, ובפרט בשבתות ה' ובמועדי ה' מקראי קודש ובחנוכה ופורים ובשאר שמחות של מצוה, תהיה בעזרי תמיד לשמחני בכל עז, עד שאזכה לרקוד הרבה מחמת שמחה.

ואזכה לעסוק בתורה ולעשות כל המצוות בשמחה גדולה כל כך, עד שהשמחה תגיע עד רגלי, ואזכה להעלות את הרגלי למעלה, ועל ידי זה תרחם ותעלה ותקים את כל תומכי אורייתא שהם סמכי קשוט המחזיקים בלומדי תורה ונותנים להם מתת ידם הטובה.

ותעזור לכל חשוכי בנים בזרע של קיימא לעבודתך וליראתך (ובפרט וכו'), ותמשיך ברכה וחיים טובים לכל בנינו וצאצאינו, ותציל אותנו ואת כל דורותינו ואת כל ישראל מצער גידול בנים לעולם, ונזכה כולנו לגדל כל יוצאי חלצנו בלי שום צער ונזק, רק תהיה בעזרנו לגדלם בנחת בשלום ושלוה והשקט לתורה ולחופה ולמעשים טובים, לאורך ימים ושנים טובים, לעבודתך ולתורתך וליראתך, **וילכו יונקותם ויהי כזית הודם**.

ולא יהיה עקר ועקרה בנו ובזרענו לעולם, ויתרבו צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל ככוכבי השמים וכחול הים, לדור ודור עד עולם, ויהיו כולם עוסקים בתורה לשמה, יומם ולילה, ועושי רצונך באמת, ולא יסורו מכל דברי התורה ימין ושמאל, אפילו כחוט השערה, כל ימיהם לעולם, ויכירו כולם אותך באמת, וידעו אותך כולם למקטנם ועד גדולם ...

תרמו נא בעיז יפה
למען קיום הערץ

לרפואת
אביה לאה
בת אסתר

לעילוי נשמת
מרדכי זכריה
בן פנחס, ז"ל